

Justitie op 28 september 2000, in het geding tussen Réunion des assureurs maladie en J.M. Laboup, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

De Europese richtlijnen 92/49⁽¹⁾ van 18 juni 1992 en 92/96⁽²⁾ van 1 november 1992 hebben betrekking op het direct verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche.

De vraag rijst, of deze richtlijnen, geleet op:

— het arrest van 18 december 1997 (zaak Intervalonie ASPL)⁽³⁾ waarin het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft geoordeeld dat:

„de lidstaten zich gedurende de omzettingstermijn van een richtlijn dienen te onthouden van maatregelen die de verwezenlijking van het door deze richtlijn voorgeschreven resultaat ernstig in gevaar zouden brengen”, en

— de veroordeling van de Franse Staat bij arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 16 december 1999 wegens niet-omzetting in nationaal recht van de richtlijnen 92/49 van 18 juni 1992 en 92/96 van 1 november 1992,

aldus moeten worden uitgelegd, dat zij verbieden dat met betrekking tot gerechtelijke uitspraken die zijn gebaseerd op voorschriften inzake het directe verzekeringsbedrijf met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, die niet in overeenstemming zijn met voormelde richtlijnen, enige uitvoeringsmaatregel wordt genomen of procedure wordt ingesteld, van welke aard ook, met name een procedure voor het Tribunal de Commerce tot het verkrijgen van een gerechtelijk akkoord of de gerechtelijke verffening?

(1) Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn schadeverzekering) (PB L 228, blz. 1).

(2) Richtlijn 92/96/EEG van de Raad van 10 november 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen het directe levensverzekeringsbedrijf en tot wijziging van de Richtlijnen 79/267/EEG en 90/619/EEG (Derde levensrichtlijn) (PB L 360, blz. 1).

(3) Waarschijnlijk: arrest van 18 december 1997 in prejudiciële zaak C-129/96, Inter-Environnement Wallonie ASBL.

Beroep, op 4 oktober 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-370/00)

(2000/C 335/69)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 oktober 2000 beroep ingesteld tegen Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Wolfcarius, juridisch adviseur, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van de juridische dienst van de Commissie, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat Ierland, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen vast te stellen om te

voldoen aan richtlijn 96/49/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor⁽¹⁾ en richtlijn 96/87/EG van de Commissie van 13 december 1996 tot aanpassing aan de technische vooruitgang van richtlijn 96/49/EG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor⁽²⁾, en in ieder geval door de Commissie niet op de hoogte te brengen van dergelijke maatregelen, de krachtens deze richtlijnen op hem rustende verplichting niet is nagekomen;

— Ierland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 249 EG (ex artikel 189 EG-Verdrag), bepalende dat een richtlijn verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd is, brengt voor de betrokken lidstaten de verplichting mee om zich te houden aan de in de richtlijn vastgestelde omzettingstermijn. Deze termijn is verstreken op 1 januari 1997, zonder dat Ierland al de maatregelen heeft vastgesteld die nodig zijn om te voldoen aan de richtlijnen als bedoeld in de conclusies van de Commissie.

(1) PB L 235 van 17.9.1996, blz. 25.

(2) PB L 335 van 24.12.1996, blz. 45.

Hogere voorziening, op 9 oktober 2000 ingesteld door RJB Mining plc tegen de beschikking, op 25 juli 2000 in zaak T-110/98⁽¹⁾ tussen RJB Mining plc en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, bijgestaan door de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje en RAG Aktiengesellschaft, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer — uitgebreid)

(Zaak C-371/00 P)

(2000/C 335/70)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 9 oktober 2000 hogere voorziening ingesteld door RJB Mining plc, vennootschap naar Engels recht, gevestigd te Harworth, Verenigd Koninkrijk, vertegenwoordigd door M. Brealey, Barrister, en J. Lawrence, Solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Arendt en Medernach, advocaten aldaar, rue Mathias Hardt 8-10, tegen de beschikking, op 25 juli 2000 in zaak T-110/98 tussen RJB Mining plc en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, bijgestaan door de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje en RAG Aktiengesellschaft, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer — uitgebreid).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- 1) de hogere voorziening toe te wijzen;
- 2) de beschikking te vernietigen;